

забеляза гоститѣ и лека усмивка заигра по лицето му. Йосифъ ги покани да седнатъ, майката Божия ги прие съ голѣма сърдечность. Мждрецитѣ паднаха на колѣне предъ Исуса, и като отвориха вързопитѣ си, поднесоха му дароветѣ, що носѣха отъ своята далечна страна. Единиятъ му поднесе смирна, която издава най-хубаво благоухание; другиятъ му поднесе злато, като на юдейски царь, третиятъ му поднесе ливанъ, като на Богъ.

Като изпълниха този свещенъ обичай, мждрецитѣ разказаха на светата челядь всичко, що имъ се бѣ случило, откогато видѣха свѣтливата звезда, до пристигането имъ въ Витлеемъ. Тѣ помислиха, че ще зарадватъ твърде много щастливата майка, като ѝ разкажатъ подробно за срещата си съ царь Ирода и за неговото желание да види и да се поклони на детето. Въмѣсто радостъ, по лицето на Мария се изписа смущение и страхъ; защото тя бѣ слушала да разказватъ много жестоки работи за сегашния юдейски царь: че той бѣ издавалъ много пжти заповѣдъ да убиватъ всички неприятни нему хора. Тя знаеше всички злини, извършени отъ Ирода, но нищо не каза на мждрецитѣ.

Надвечеръ Йосифъ ги изпрати до жилището, гдето се бѣха настанили да пренощуватъ. Легнаха, но сънь ги не хвана. Въ главитѣ имъ се рояха мисли, каквито никога не сж имали. Предъ тѣхъ се откри сякашъ новъ свѣтъ, невижданъ и нечуванъ досега. Лицето на божествения младенець бѣше постоянно предъ тѣхъ. Неговиятъ погледъ грѣеше въ душитѣ имъ и ги осѣняваше съ незнайна сила. Тѣ се чувствуваха преродени, сякашъ крила имъ порастнаха. Заспаха късно следъ полунощъ. Заспаха, но скоро се пробудиха, защото Богъ имъ